

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XII. An circa Personarum in Diuinis Aequalitatem Gentilizet Caluinus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QVÆSTIO XII.

An circa Personarum in Diuinis AEqualitatem Gentilizent Calvinista?

LVTHERO-CALVINISTARVM doctrina communis hodie nobiscū in hoc consentit, quod plerique docent Vnitatem in Trinitate; præter Transyluanos.

CALVINVS autem, quem Valentinum re & nomine Gentilem, natione Hispanum, stylo primum confodit; deinde & gladio Magistratus Geneuensis, vel in carcere nexum, canereque palinodiam paratum, est ad necem vsque, & ad oreum persecutus: eiuſdem tamen Ariannismos demum non abhorruit; sed amauit, ac propugnauit infelix istos:

I. GENTILIS talia Prothesi septima: Solus Pater est Vnus Deus. Octauā Solus Pater est αὐτόθεος, id est, à nullo superiore essentialius; sed à se ipſo Deus. Nonā Qui Vnum Deum in Proprietates, & Personas distinguit; vel sibi vtriusque facit, vel necessarid Vnus Dei Substantiam diuidit, atque discernit. Vndecimā. Genitus à Genitore numero differt; non Potestate, scientia, aut natura diuorsare. Duodecimā. Vnus Deus, & λόγος eius, dua sunt eiusdem natura substantia intelligentes, id est, duo aterni Spiritus consubstantiales, congruo gradu, ordine, & proprietate distincti. &c.

2. Georgius Niger apud Stancarum libro contra Pinzouianos ait; Ego cū Sarnitio & alijs; nolimus credere, quod Filius Dei sit Patri aequalis, sed Minorem Patre asserimus. Quā causā Symbolum Athanasii, vocant Sathanasii.

3. CALVINVS, inquam, similia sensit & docuit: præsertim Filium Dei Patre minorē Deum esse. Sic & LVTHERVVS cum Synonymis Vide fusè recitatos ipsos supra quæst. 9. Refutatos quoque obiter in mea Genealog. quæst. 5. & in Antichristo q. 5. Ergo isti Gentilizant; imò reipsa sunt Gentilistæ, id est, germani Ariani, & Machumetani, ac pene Judæi: teste Hunnio in suo Caluino Iudāizante.

AVTOR. Sic contrā. I. Quem ve-

teris Testamenti complura loca vocant vnum verum Deum Israël; eadem ipsa Nouum Testamentū exponit de Christo: Ergo Christus est idem vnus verus Deus Israël. At in illo DEO Veteris Instrumenti nihil Inæquale vsquam significatur aut reuelatur: Ergo Christus, quā Deus, Aequalis est Patri, vti & Consubstantialis.

Antecedens testatum reddamus. 1. Exod. 20. Ego sum Dominus Deus tuus, qui te eduxi de terra Aegypti. Id est, ait Iudas in Canon, IESVS, populum de Aegypto saluans, secundo eos, qui non crediderunt, perdidit.

2. Psal. 67. Dominus in eis in Sinai in sanctis. Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem, accepisti dona in hominibus. Id est, Ephel. 4. Vnicuique nostrum data est gratia, secundum mensuram donationis Christi, Propter quod dixit: Ascendens in altum, &c.

3. Isa. 6. Vidi Dominum sedentem &c. qualis isthuc describitur Maiestas Dei; talis & in Nov. Test. delineatur, Iohan. 12. & Apoc. 4. 4. Isa. 45. Ego Deus, & non est alius: In mem. ipſo iuravi: quia mihi curuabitur omne genu. Ita Rom. 14. Omnes stabimus ante tribunal Christi. Scriptum est enim, Vno ego, dicit Dominus, quia mihi flectetur omne genu.

4. Isa. 35. Deus ipse veniet, & saluabit nos: Tunc aperientur oculi caecorum, & aures surdorum patebunt, & saliet sicut ceruus claudus. &c. Id de seipſo Christus exponit Matt. 11. Nunciate Ioanni, &c. caeci vident, surdi audiunt, claudi, &c.

III. SIBYLLÆ præcinuere IESVM Christum Vnum verum Deum, Patriæqualem, in carne venturum. At Clemens, lib. 6. Stromatum, asserit Apostolū Pau-

QVÆSTIO XIII.

Qualis sit facta Christo Atributorum DEI Communicatio?

Paulum gentiles ad Sibyllarum læditationem admonuisse. SS. Patres verò, Iustinus, August. &c. citant eas percrebrò. Et Erythraea canit in Vaticanio, cuius initiales literæ reddunt has voces, *IESVS Christus Dei Filius: Saluator, Crux.* quod istis concluditur:

Vnus & æternus Deus; hic Seruator, & Idem CHRISTVS: pro nobis passus: Quem carmina signant.

III. VISIONVM & MIRACVLO-
RVM diuina testimonia super Æqualitate Contubstantiali, seu ὁμοουσία recitat perillustria Illustriss. Card. Bellarm. lib. 1. de Christo cap. 12. Quibus in præsens supersedebit studium breuitatis.

IV. D. THOMAS p. 1. q. 42. a. 1. Necessè est ponere Æqualitatem in Personis. Quia, lib. 9. Metaph. textu 15. 16. 17. æquale dicitur quasi per negationem maioris & minoris; non autem possumus in Diuinis ponere maius & minus. Quia, ait Boëtius lib. de Trin. *Eos differentia, scilicet Deitatis, comitatur, qui vel augment, vel minuunt: ut Arius: qui gradibus numerorum, Trinitatem variantes distrahunt, atq. in pluralitatem deducunt.*

Ratio est: Quia Inæqualium non potest esse vna Quantitas numero: Quãtitas autem in Diuinis non est aliud, quã Essentia: Vnde si esset inæqualitas in Personis diuinis, non esset in eis vna Essentia: & sic essent tres Personæ vnus Deus; quod est impossibile. Oportet igitur Æqualitatem ponere in Diuinis.

Vnde S. August. lib. de fide. c. 1. to. 3. Æqualitas intelligitur in Patre, Filio, & Spiritu S. in quantum nullus horum aut præcedit aternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. &c. Plura in mea Genealogia quast. 5.

LVTHERVS in Conc. de Nat. Dom. Duo CHRISTI sunt: vnus Christus est DEVS Omnipotens: Alter Christus est Homo non Omnipotens. Quocirca, duos habet filios Deus Lutero. 2. Brentius, pag. 113. Recognitionis suæ, patri suo Lutero adfuit audacter; Discrimen, inquit, inter Christum & alios homines non propriè Inhabitatione Filij Dei in Filio hominis; sed Communicatione Proprietatum, quibus Filius hominis ab inhabitante Filio Dei ornatur.

CALVINVS lib. contra Gentilem pag. 917. Si Essentiam Pater Communicauit, cum Filio, vel ex solido communicauit, vel ex parte: Si ex parte, dimidius Deus est: Si ex solido, in ipso Patre Euangit. Rursus ibid. Si Patris Essentia est in Filio; erit etiam in eo Persona Patris.

AVTOR Euax; quàm argutæ consequentiæ? Eas nec Carneades helleboro purgatus refellat; nedum pransus. Vide, & Ride Camclum saltantem.

Atat: 1. Acclamat eianonymus Calvinista quidam apud Feuadentium in Dialogo: *Incommunicabilis est essentia diuina.* 2. Aduolant Caluino suo suffragatores Samofateni noui, Blandrara Disput. 6. Albana, Transyluani Ministri lib. 2. Cap. 7. Et hætesiarcha eorum Nestorius, apud Theodoretum lib. 4. hæret fabul. Quorum ista assertio paucillò mitior: *Christo homini communicatam à Deo Diuinitatem esse; non per generationem æternam, sed per Vnctionem gratiæ & Inhabitationem: Ac proinde, Possè Christum dici Deum; sed Deum Factum, Temporalem, Non æternum.*

Addo his Beza. Castallio probauerat ex d. cto prophetiæ, *Egone parere faciam, & non periam? Omnes homines esse creaturis Dei.* Quid Beza? Lib. contra Castallionem: Dico, ait, è contrario: *Deum, ex quo Adamus peccauit, desisse Patrem esse in Adamo generis humani.* Vide Schlüsselburgium, lib. 1. Theol. Scholastica fol. 3.